

บทที่ 5

การสกัดแยกโปรตีนจากพืชบางชนิด

- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อให้เข้าใจหลักการและวิธีการอย่างง่ายในการสกัดแยกโปรตีนจากพืช
 2. เพื่อให้ทราบขั้นตอนการแยกโปรตีนให้มีความบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น
 3. เปรียบเทียบโปรตีนที่ได้ในแต่ละขั้นตอน ทั้งในด้านปริมาณ และหน้าที่ทางชีวภาพ
 4. เพื่อศึกษาคูสมบัติบางประการของโปรตีน

หลักการ โปรตีนเป็น polypeptide ที่ประกอบด้วยกรดอะมิโนหลาย ๆ หน่วยโครงสร้างเชื่อมต่อกันด้วย peptide bonds โปรตีนที่เป็นธรรมชาติจะมีขนาดของโมเลกุลตั้งแต่ 5,000 daltons ขึ้นไป จึงจัดเป็นโมเลกุลที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งเราเรียกว่า "macromolecule" โปรตีนแต่ละชนิดจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ ลำดับของกรดอะมิโนที่เป็นหน่วยโครงสร้าง, การจับกันของอะตอมภายในสาย polypeptide และการขดพับของสาย polypeptide ทำให้โปรตีนมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ซึ่งจะสัมพันธ์กับหน้าที่ที่แตกต่างกันของโปรตีนชนิดนั้น ผลคือจะแสดงหน้าที่ทางชีวภาพ (biological function) แตกต่างกันอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น enzyme ช่วยเร่งปฏิกิริยาภายในร่างกายของสิ่งมีชีวิต, antibody ป้องกันอันตรายจากสารแปลกปลอมที่เข้าสู่ร่างกาย, haemoglobin ช่วยขนส่ง oxygen ในเลือด เป็นต้น โปรตีนเมื่อโครงสร้างในสภาพธรรมชาติหรือที่เรียกว่า "Native protein" เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างลำดับที่ 2, 3 และ 4 จนทำให้เกิดการสูญเสียสภาพธรรมชาติ (denaturation) จะส่งผลให้โปรตีนนั้นจำนวนมากแสดงหน้าที่ทางชีวภาพดั้งเดิมของมันได้ เราเรียกโปรตีนนี้ว่า "Denatured protein" แต่ในบางครั้ง เราอาจทำให้โปรตีนดังกล่าวกลับมามีโครงสร้างในสภาพธรรมชาติ (renaturation) โดยการกำจัดต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงนั้นออกไป ต้นเหตุหรือสาเหตุดังกล่าวมีดังนี้คือ

1. Chaotropic agents เป็นสารที่ทำให้โครงสร้างของโปรตีนเสียสภาพไปโดยทำลายพันธะไฮโดรเจนภายในสาย polypeptide และระหว่างตัวมาละลายที่เป็นน้ำกับโปรตีน เช่น urea, guanidine hydrochloride
2. Detergents เป็นสารที่มีคุณสมบัติ amphiphatic จึงสามารถจับกับโปรตีนได้ ทำหน้าที่จับกับ และก่อบริเวณที่ของสาย polypeptide ถูกทำลาย เกิดการเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีนได้ เช่น sodium dodecyl sulfate (SDS)
3. เกล็ดและเบส ทำให้โปรตีนมีประจุเปลี่ยนแปลงไป บางครั้งอาจทำให้โปรตีนเสียสภาพและลดระดับลงมาก จนไม่ยอมเกิดการ renaturation ได้
4. เกล็ดน้ำยา สามารถทำลายโครงสร้างของโปรตีนได้ จนบางครั้งเกิดการตกตะกอนของ

โปรตีน และ ไม่สามารถเกิด renaturation ได้

5.เกลือของไอออนิกสามารถเกิด ionic interaction กับโปรตีนได้ ทำให้เกิดการจับกันของโปรตีน (aggregation) ตกตะกอนลงมา เกิดการเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีนไป

ดังนั้นในการสกัดแยก (extraction) และการทำให้บริสุทธิ์ (purification) ของโปรตีน จำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพธรรมชาติของโปรตีนนั้นๆ ด้วย บางกรณีโปรตีนที่ต้องการนั้นจับรวมตัวกับสารอื่น จึงต้องทำการสกัดแยกโดยใช้สารละลายที่ช่วยในการละลายโปรตีนเหล่านั้นออกมาซึ่งสารละลายดังกล่าวจะต้องมีส่วนประกอบที่เหมาะสมและมีผลกระทบต่อโปรตีนน้อยที่สุด ดังนี้คือ

1. pH ของสารละลายที่ใช้สกัดแยกจะต้อง เลือกใช้ให้เหมาะสมกับโปรตีนนั้นๆ เช่น trypsin ควรใช้ pH 8-9
2. ความเข้มข้นของ buffer โดยจะคำนวณออกมาในรูปของค่า ionic strength อยู่ในช่วงประมาณ 0.05-0.1 อาศัยความสัมพันธ์ดังนี้คือ

$$\text{ค่า ionic strength } , u = 1/2 \sum C_i Z_i^2$$

เมื่อ C เป็นค่าความเข้มข้นของ ion ใด ๆ

Z เป็นค่าประจุของ ion ใด ๆ

เช่น 0.1 M NaCl \rightarrow Na⁺ + Cl⁻ ค่า u = 1/2 [0.1 (+1)² + 0.1(-1)²]

3. สารต่างๆที่เติมลงไป เช่น

3.1 Detergent หรือ chaotropic agent เพื่อช่วยในการกำจัดสารอื่นที่เกาะรวมอยู่กับโปรตีน โดยการลด hydrophobic interaction ระหว่างสารนั้น ๆ กับโปรตีนลง ตัวอย่าง detergent ที่ใช้แสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงชนิดของ detergent ที่ใช้ในการละลายโปรตีน

สาร	ลักษณะของ ion	ผลกระทบต่อโปรตีน	Critical * micelle conc. (% W/V)
Triton X 100	non-ionic	mild non-denaturing	0.02
Nonidet P 40	"		
Lubrol PX	"		0.006
Octyl glucoside	"		0.73
Tween 80	"		0.002
Sodium deoxycholate	anionic		0.21
Sodium dodecyl sulfate	"	strong denaturing	0.23
CHAPS	twitter-ionic		1.4

*ปริมาณที่บอกถึงค่าจำกัดสูงสุดที่ใช้ในการละลายโปรตีน เนื่องจาก detergent เกิดการสร้างเป็น micelle

3.2 Reducing agent เช่น 1,4-dithioerythritol (DTE), 1,4-dithioerytreitol (DTT), และ mercaptoethanol ความเข้มข้น 10-25 mM เพื่อช่วยในการป้องกันหมู่ thiol ของโปรตีน จากการเกิด oxidation โดย oxygen ในบรรยากาศ

3.3 Chelators เช่น ethylenediamine tetraacetate (EDTA) และ ethyleneglycol tetraacetate (EGTA) ความเข้มข้น 10-25 mM เพื่อช่วยในการกำจัดพวก metal ion โดยเฉพาะพวกโลหะหนัก ซึ่งสามารถจับกับโปรตีนแล้ว ทำให้เกิดการเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีน

3.4 Proteolytic inhibitor เพื่อป้องกันการย่อยสลายของโปรตีน สาร inhibitor ที่นิยมใช้แสดงดังในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แสดงชนิดของ inhibitor และปริมาณความเข้มข้นที่นิยมมาใช้

Inhibitor	enzyme ที่ถูก inhibited	ความเข้มข้นที่ใช้ (mM.)
Phenylmethylsulfonyl fluoride*	Serine protease	0.5 - 1
Ethylenediamine tetraacetate**	Metal-activated protease	~ 5

* ชื่อย่อ PMSF

** ชื่อย่อ EDTA

3.5 Bacteriostatic agent เพื่อป้องกันการเจริญเติบโตของ bacteria ในสารละลายโปรตีนที่สกัดได้ เช่น sodium azide 0.001 M , merthiolate 0.005% และ n-butanol 1%

เมื่อโปรตีนถูกสกัดหรือละลายออกมาในรูปของสารละลายแล้วจะเรียกส่วนนี้ว่า "crude extract" ขึ้นต่อไปจะเป็นการตกตะกอนโปรตีนแยกออกมาจากสารละลาย วิธีที่นิยมใช้มีดังนี้

1. เติมเกลือลงในสารละลายโปรตีน ตอนแรกโปรตีนจะมีการละลายดีขึ้น เรียกว่า "salting in" เนื่องจากค่า ionic strength ยังต่ำอยู่ แต่ถ้าเติมมากขึ้น ค่า ionic strength จะมากขึ้น ทำให้น้ำซึ่งเป็นตัวทำละลายที่จะไปละลายโปรตีนมีน้อยลง จึงทำให้เกิดการจับกันเองของโปรตีนมากขึ้น ในที่สุดจะรวมตัวกันตกตะกอนลงมาเรียกว่า "salting out" โปรตีนที่ตกตะกอนออกมา สามารถนำกลับมาละลายได้อีก เมื่อกำจัดเกลือออกไปจะยังคงรักษาสภาพธรรมชาติไว้ เกลือที่นิยมใช้คือ ammonium sulfate และ sodium sulfate

2. เติมพวก organic solvent หรือ organic polymer โดยสารเหล่านี้จะปลดค่า dielectric constant ของสารละลายที่มีโปรตีนละลายอยู่ ทำให้โปรตีนเกิดการจับรวมตัวกันเองได้ง่ายขึ้นตามความสัมพันธ์ของ

$$F = e_1 \cdot e_2 / D \cdot r^2$$

เมื่อ F เป็นแรงดึงดูดระหว่างประจุตรงกันข้ามของโปรตีน

e_1 และ e_2 เป็นประจุของ ion

r เป็นระยะทางระหว่าง ion

D เป็นค่า dielectric constantของสารละลายที่มีโปรตีนละลายอยู่ ผลคือ โปรตีนจะตกตะกอนลงมา การตกตะกอนโดยวิธีนี้ บางครั้งอาจทำให้โปรตีนเสียสภาพธรรมชาติไปบางส่วน ตัวอย่างของสารจากพวกนี้คือ ethanol , acetone , polyethylene glycol (PEG) มักจะใช้น้ำปริมาณ 25-50 %

3. การปรับ pH ของสารละลายโดยการเติมกรดหรือเบส เพื่อให้โปรตีนตกตะกอน ณ จุด isoelectric (pI) หลังจากตกตะกอนโปรตีนออกมาแล้ว ตะกอนโปรตีนที่ได้สามารถนำกลับมาละลายใหม่ในสารละลาย buffer (อาจจะต้องทำการ dialysis เพื่อปรับให้มี ionic strength ที่เหมาะสม) แล้วจึงทำให้บริสุทธิ์เพิ่มขึ้นโดยการใช้นิเทศ chromatography ในการทดลองเลือกใช้ CM cellulose ซึ่งเป็น cation exchanger ในการจับกับโปรตีนที่ต้องการ จากนั้นจึงทำการชะออกมาด้วย buffer ที่มีค่า ionic strength สูงขึ้น หรือค่า pH เปลี่ยนไปจาก buffer เริ่มต้น โปรตีนที่แยกสกัดหรือทำให้บริสุทธิ์เพิ่มขึ้นนั้น สามารถตรวจหาปริมาณโปรตีนที่ได้ โดยการใช้นิเทศการดูดกลืนแสง ultraviolet ของกรดอะโรมาติก aromatic ที่เป็นหน่วยโครงสร้างโดยตรง ณ ความยาวคลื่น 280 nm. ดังค่าความสัมพันธ์ดังนี้

ค่าการดูดกลืนแสง ณ 280 nm. \sim 1.0 จะมีค่าโปรตีนประมาณ 1 mg/ml

หรืออาจใช้การหาปฏิกิริยาของ phenolic group ในกรดอะโรมาติก ที่เป็นหน่วยย่อยของโปรตีนกับ Folin - Ciocalteu reagent ซึ่งประกอบด้วย sodium tungstate, molybdate และ phosphate ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีสีน้ำเงินหรือม่วง ซึ่งสามารถนำไปอ่านค่าการดูดกลืนแสง ณ ความยาวคลื่น 650 nm. การหาปริมาณโปรตีนทำได้โดยอาศัยการดูดกลืนแสง ณ ความยาวคลื่นดังกล่าวของสารละลายมาตรฐานที่ทราบความเข้มข้น (ปกติจะใช้ bovine serum albumin เป็นสารละลายโปรตีนมาตรฐาน) เปรียบเทียบกับค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายโปรตีนตัวอย่าง ก็จะทราบปริมาณโปรตีนนั้นๆ หรืออาจใช้การเขียนกราฟเส้นมาตรฐานของสารละลายโปรตีนมาตรฐานที่ทราบความเข้มข้นต่างๆ กัน จากนั้นจึงแปรค่าการดูดกลืนแสงของโปรตีนตัวอย่างเป็นค่าความเข้มข้น การหาปริมาณโปรตีนแบบนี้เรียกว่า "Lowry หรือ Folin-Ciocalteu Method" วิธีนี้สามารถหาปริมาณโปรตีนที่มีปริมาณต่ำสุดได้ (sensitivity) ในระดับไมโครกรัม (ug.)

นอกจากค่าปริมาณโปรตีนที่สามารถตรวจหาได้จากการสกัดแยกและทำให้บริสุทธิ์ขึ้นแล้ว ยังมีหน้าที่ทางชีวภาพที่สามารถทดสอบได้ด้วย เนื่องจากโปรตีนที่สกัดได้ในการทดลองนี้มีคุณสมบัติเป็น enzyme จึงใช้ enzyme activity เป็นค่าที่บอกถึงหน้าที่ทางชีวภาพของโปรตีนที่สกัด โดยการหาอัตราเร็วของปฏิกิริยาที่มี enzyme ในเทอมของปริมาณที่ลดลงของสารตั้งต้น (substrate) หรือปริมาณของผลิตภัณฑ์ (product) ที่เพิ่มขึ้นต่อหนึ่งหน่วยเวลา โดยค่าที่ได้นี้จะ เป็นค่าที่สามารถใช้บอกปริมาณของ enzyme ได้ เพื่อให้ง่ายต่อการเปรียบเทียบปริมาณของ enzyme จึงได้มีการ

กำหนดหน่วยวัดปริมาณของ enzyme เป็นมาตรฐานสากลดังนี้ คือ

1. Enzyme activity จะมีหน่วยเป็น International unit(I.U.)หรือ unit(U) โดย 1 unit ของenzyme = ปริมาณenzyme ที่เปลี่ยน substrate 1 μ mole ในเวลา 1 นาที ภายใต้สภาวะที่กำหนด

2. Specific activity จะมีหน่วยเป็น unit ของ enzyme ต่อปริมาณโปรตีน ปริมาณ enzyme เหล่านี้สามารถใช้ในการหา % Yield ในแต่ละขั้นตอนที่ทำการสกัดแยก และทำให้บริสุทธิ์ขึ้น ว่าได้ enzyme มากน้อยเพียงใด โดยอาศัยความสัมพันธ์ดังนี้

$$\% \text{ Yield ของขั้นที่สนใจ} = \frac{\text{total enzyme activity ของขั้นที่สนใจ}}{\text{total enzyme activity ของขั้นเริ่มต้น}} \times 100$$

และยังใช้ในการเปรียบเทียบความบริสุทธิ์ของ enzyme ที่ได้ในแต่ละขั้นตอนเป็นจำนวนเท่าต่อขั้น เริ่มต้น (purification fold) โดยอาศัยความสัมพันธ์ดังนี้

$$\text{Purification fold ของขั้นที่สนใจ} = \frac{\text{specific activity ของขั้นที่สนใจ}}{\text{specific activity ของขั้นเริ่มต้น}}$$

โปรตีนที่ทำการแยกสกัดและทำให้บริสุทธิ์ในการทดลองนี้ มีคุณสมบัติ เป็น enzyme ที่เรียกว่า "Peroxidase" ซึ่งพบได้ในพืชพวกหัวไชเท้า, กะหล่ำปลี, ผักโขม และผักกวางตุ้ง เป็นต้น enzyme นี้จะเร่งปฏิกิริยาในการ reduce H_2O_2 ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการป้องกันอันตรายของพืช และในขบวนการ metabolism ของ hormone พืชด้วย สมการทั่วไปสามารถเขียนได้ดังนี้

Peroxidase

จากสมการที่ปรากฏสามารถประยุกต์ใช้ในการทดลองได้ โดยใช้สารพวก

3,3 -diaminobenzidine แทน AH_2 ซึ่ง peroxidase enzyme สามารถเร่งปฏิกิริยา oxidation-reduction ของสารดังกล่าว เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีสีน้ำตาล สามารถนำไปอ่านค่าการดูดกลืนแสง ณ ความยาวคลื่น 465 nm. ได้ อาศัยการเปรียบเทียบกับค่าการดูดกลืนแสงของสารละลาย peroxidase มาตรฐานที่ทราบปริมาณ enzyme activity ก็จะทราบปริมาณ enzyme ที่นำมาวัดได้

การทดลองจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการสกัดแยกและตกตะกอนโปรตีนจากพืช

ตอนที่ 2 เป็นการทำให้โปรตีนบริสุทธิ์ขึ้นโดยใช้ chromatography ชนิด ion-exchange

ตอนที่ 3 เป็นการตรวจหาและ เปรียบเทียบปริมาณโปรตีนและ enzyme activity จาก

สารที่สกัดและทำให้บริสุทธิ์จากตอนที่ 1 และ 2

ตอนที่ 1 การสกัดแยกและตกตะกอนโปรตีนจากพืช**อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้คือ 1 กลุ่มการทดลอง**

1. Knife & plastic 1 ชุด
2. Plastic bag 1 ใบ
3. Cylinder ขนาด 10 ml.
4. Beaker ขนาด 50 ml. & 250 ml. อย่างละ 1 ใบ
5. Centrifuge tube ขนาดใหญ่ & ขนาดเล็กอย่างละ 1 หลอด
6. หลอดทดลอง ขนาด 13 x 100 mm. 3 หลอด
7. Ice container 1 ใบ
8. Aluminium foil ขนาด 1.5x1.5 นิ้ว จำนวน 1 แผ่น
9. Parafilm ขนาด 1 x 2 นิ้ว 3 แผ่น
10. Wash bottle 1 ขวด
11. Brush 1 อัน
12. พืช-ผักสด

เครื่องมือที่ใช้ร่วมกัน

1. Centrifuge & Two-pan rough balance
2. Rough balance
3. Refrigerator

สารเคมีที่ใช้ร่วมกัน

1. Cold acetone พร้อม beaker ขนาด 100 ml. และ cylinder ขนาด 10 ml.
2. Cold 1 mM phosphate buffer pH 5.0 พร้อม beaker ขนาด 100 ml. และ serological pipette ขนาด 2 ml.

การทดลอง

1. นำพืช-ผักสด มาล้างให้สะอาดด้วยน้ำประปา ล้างด้วยน้ำกลั่น จากนั้นแบ่งมา 20 g.
2. ใช้มีดหั่นให้มีขนาดเล็กที่สุด บรรจุใส่ plastic bag ปิดปากถุง แช่น้ำแข็งสักพัก
3. ทำการบดโดยใช้ค้อนมีดกดทับ plastic bag (ให้แช่น้ำแข็งเป็นระยะระหว่างที่ทำการบด) เมื่อพืช-ผัก ละเอียดดีแล้วให้บีบเอาเฉพาะส่วนน้ำสสหลอดปั่นขนาดเล็กที่แช่น้ำแข็งไว้ นำไปปั่น 3,500 rpm เป็นเวลา 5 นาที
4. เติส่วนน้ำใส่ cylinder ที่แช่น้ำแข็งไว้ อ่านปริมาตรที่ได้ เรียกส่วนนี้ว่า "crude extract" จากนั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบ่งมา 0.5 ml.ใส่หลอดทดลอง ติดฉลาก Sample 1 และกลุ่มมาให้เรียบร้อย
เก็บไว้บนช่องแช่แข็งของ refrigerator เพื่อใช้งานตอนที่ 3

ส่วนที่ 2 ปริมาตรที่เหลือใส่หลอดบับขนาดใหญที่แช่น้ำแข็งไว้ ติดฉลากกลุ่มมาให้เรียบร้อย
แล้วจึงเติม cold acetone ลงไปบนปริมาตรที่เท่ากัน ทำการผสม จากนั้น
ปิดปากหลอดด้วยaluminium foil และparafilm นำไปเก็บบนช่องแช่แข็ง
เป็นเวลา 1 ช.ม.

5.เมื่อครบ 1 ช.ม.แล้วให้นำออกมาปั่นด้วยความเร็ว 3,500 rpm เป็นเวลา 20 นาที

6.เทส่วนใสทิ้ง ส่วนตะกอนตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง จากนั้นแช่หลอดบับน้ำแข็งเติม cold 1mM.
phosphate buffer pH 5.0 2 ml.ลงไปละลายตะกอนเรียกส่วนนี้ว่า "acetone
precipitate" แล้วจึงเทใส่หลอดทดลอง ติดฉลาก Sample 2 และกลุ่มมาให้เรียบร้อย
ปิดปากหลอดด้วย parafilm นำไปเก็บบนช่องแช่แข็ง เพื่อใช้งานตอนที่ 2 & 3

ตอนที่ 2 การทำโพรตีนบริสุทธิ์ขึ้นโดยวิธี chromatography ชนิด ion-exchange
อุปกรณ์และวัสดุที่ซื้อมา 1 กลุ่มการทดลอง

1. Plastic syringe ขนาด 5 ml., tubing, pinch clamp, stand, elastic 6
cotton wool 1 ชุด

2. Beaker ขนาด 100 ml. 2 ใบ และขนาด 250 ml. 1 ใบ

3. Dropper & Stirring rod อย่างละ 1 อัน

4. หลอดทดลอง ขนาด 13 x 100 mm. จำนวน 8 หลอด พร้อม rack

5. Ice container 1 ใบ

6. Serological pipette ขนาด 2 ml. 2 อัน & rubber bulb พร้อม tip 1 ชุด

7. Resin ชนิด CM-cellulose ๑๐ ๑ mM. phosphate buffer pH 5.0 ปริมาตร
4 ml. ๑๐ beaker ขนาดเล็ก

8. Parafilm ขนาด 1x1 นิ้ว 10 แผ่น

9. Brush 1 อัน

10. Wash bottle 1 ขวด

เครื่องมือที่ใช้ร่วมกัน

1. Spectrophotometer พร้อม cuvette ชนิด quartz

2. Centrifuge & Two-pan rough balance

สารเคมีที่ใช้ร่วมกัน

1. 1mM Phosphate buffer pH 5.0
2. 0.03 M NaCl

การทดลอง

1. ยึด plastic syringe (แทน column) กับ stand ด้วย elastic โดยเอาที่ปลายที่มีสาย tubing ต่ออยู่ทางด้านล่าง และยกปลาย tubing สอดขึ้นกับ elastic แล้วจึงใช้ pinch clamp รััดช่วงกลางสาย tubing 1 ที่ปิดพอดี (รูปที่ 5.1)
2. เติม buffer ลงไปประมาณ 1/2 column นำ cotton wool อุดรูทางออกของ syringe (เพื่อป้องกันการไหลออกของ resin ระวังอย่าใช้มากเกินไปจะทำให้ของเหลวไหลออกได้ยาก) (รูปที่ 5.1 ก.)
3. ค่อย ๆ เติม resin ลงใน column (ถ้า resin ชื้นมากให้เติม buffer ลงไป 1-2 ml) โดยใช้ stirring rod ช่วยคนและนำทางการไหลของ resin ลงสู่ column
4. ปลดปล่อย tubing ออกจาก elastic โดยระดับที่ปลายพอดีไหลลง beaker ขนาด 100 ml. ที่นำมารองไว้ จากนั้นค่อยๆ คลาย pinch clamp โดยปรับให้มีอัตราการไหล 1 หยดต่อ 4 วินาที (18 ml./ช.ม.) (รูปที่ 5.1 ค.)
5. ปลดปล่อยของเหลวใน column 1 ที่ไหลออกจนกระทั่งผิวหน้าของ resin buffer สูงประมาณ 1-2 mm. (อย่าปล่อยไว้ที่แห้งโดยเด็ดขาด) จากนั้นนำที่ยกปลาย tubing สอดขึ้นกับ elastic โดยไม่ต้องปรับที่ pinch clamp อีก (รูปที่ 5.1 ง.)
6. นำ Sample 2 ออกมาจากช่องแช่แข็งตั้งทิ้งไว้ให้ละลาย จากนั้นเขย่าหลอดให้สารเข้ากัน นำไปแช่ในน้ำแข็ง แล้วจึง pipette ออกมา 1.5 ml. ค่อยๆ หยดลงบน column (ระวังอย่าให้ผิวหน้าของ resin ฟุ้ง) (รูปที่ 5.1 จ.) Sample 2 ที่เหลือให้ปิดปากหลอดด้วย parafilm นำไปแช่ในช่องแช่แข็ง
7. ปลดปล่อย tubing ออกจาก elastic เพื่อให้ของเหลวไหลออกจาก column จนเกือบแห้ง จากนั้นค่อย ๆ หยด buffer ลงบน column 0.5 ml. ปลดปล่อยให้ไหลออก แล้วจึงยกปลาย tubing ขึ้น (รูปที่ 5.1 ฉ.)
8. ค่อยๆ หยด buffer ลงบน column อีกประมาณ 2 ml. ปลดปล่อย tubing ลงใส่หลอดทดลอง เริ่มเก็บของเหลวที่ออกมาจาก column หลอดละ 1 ml. (คิดผลว่าเป็น fraction 1, 2, ...) (รูปที่ 5.1 ช.)
9. เมื่อ buffer บน column เกือบแห้งให้เติม 0.03 M NaCl ลงไปแทน (ระวังอย่าให้ผิวหน้าของ column แห้ง) เก็บของเหลวที่ไหลออกจาก column จนครบ 7 fractions

10. นำแต่ละ fraction ไปอ่านค่าการดูดกลืนแสง ณ ความยาวคลื่น 280 nm. โดยใช้น้ำกลั่น เป็น blank จากนั้นบันทึกผลที่อ่านได้ เทสารแต่ละ fraction กลับหลอดเดิมปิดปากหลอด ด้วย parafilm คิดลากกลุ่มทั้ง 7 หลอด นำไปแช่ในช่องแช่แข็ง เพื่ออ่าน ตอนที่ 3 (หมายเหตุ กรณีที่ Sample 2 มีตะกอน ให้นำไปปั่น 3,500 rpm เป็นเวลา 5 นาที เพื่อแยกเอาตะกอนออก ก่อนที่จะหยดลงใน column)

ตอนที่ 3 การตรวจหาและ เปรียบเทียบปริมาณโปรตีนและ enzyme activity จากที่ สกัดได้และทำที่บริสุทธิ์

อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้คือ 1 กล่มการทดลอง

1. หลอดทดลอง ขนาด 13 x 100 mm. จำนวน 22 หลอด พร้อม rack
2. Serological pipette ขนาด 1 ml. จำนวน 4 อัน
3. Rubber bulb พร้อม Tip 1 อัน
4. Brush 1 อัน และ Wash bottle 1 ขวด

เครื่องมือที่ใช้ร่วมกัน

1. Spectrophotometer พร้อม cuvette

สารเคมีที่ใช้ร่วมกัน

1. สารละลาย peroxidase มาตรฐาน activity 21 units (27 $\mu\text{mole}/\text{นาที}/\text{ml.}$)
พร้อม serological pipette ขนาด 1 ml. จำนวน 2 อัน
2. สารละลายโปรตีนมาตรฐาน (Bovine serum albumin, BSA) เข้มข้น 0.5 mg/ml
พร้อม serological pipette ขนาด 1 ml. จำนวน 2 อัน
3. Potassium sodium tartrate - copper sulfate solution พร้อม beaker
ขนาด 250 ml. และ burette
4. Folin-phenol reagent พร้อม serological pipette ขนาด 1 ml. จำนวน 3 อัน
5. DAB solution พร้อม serological pipette ขนาด 10 ml. จำนวน 2 อัน

การทดลอง

3.1 การหาปริมาณโปรตีนในแต่ละส่วนที่แยกออกมาได้

1. Pipette น้ำกลั่น, สารละลายโปรตีนมาตรฐาน, fraction 1-7 มาอย่างละ 0.2 ml. ใส่ลงในหลอดที่ 1-9 ตามลำดับ
2. ส่วน Sample 1 & 2 ให้ pipette มา 0.1 ml. ใส่ลงในหลอดทดลองที่ 10 & 11 แล้วจึงเติมน้ำกลั่นลงไปในหลอดละ 0.1 ml.
3. เติม potassium sodium tartrate-copper sulfate solution ลงไป

านหลอดที่ 1-11 หลอดละ 2.5 ml. ผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ 10 นาที

4.เติม Folin-phenol reagent ลงไปในหลอดที่ 1-11หลอดละ 0.25 ml.ผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ 30 นาที

5.นำไปอ่านค่าการดูดกลืนแสง λ 650 nm. โดยใช้หลอดที่ 1 เป็น blank บันทึกผลการทดลองที่ได้

3.2 การหาปริมาณ activity านแต่ละส่วนที่แยกออกมาได้

1.Pipette น้ำกลั่น, สารละลาย peroxidase มาตรฐาน, fraction 1-7 มาอย่างละ 0.1 ml. ใส่ลงในหลอดที่ i-9 ตามลำดับ

2.ส่วน Sample 1&2 ให้ pipette มา 0.1 ml. ใส่ลงในหลอดทดลองที่ 10&11 แล้วจึงเติม 10 mM phosphate buffer pH 7.0 ลงไปหลอดละ 0.05 ml.

3.เติม DAB solution ลงไปในหลอดที่ 1-11 หลอดละ 3 ml. ผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ 1 นาที

4. นำไปอ่านค่าการดูดกลืนแสง λ ความยาวคลื่น 465 nm. โดยใช้หลอดที่ 1 เป็น blank บันทึกผลการทดลองที่ได้

(หมายเหตุ DAB solution จัดเป็นสารที่ก่อให้เกิดมะเร็ง (carcinogen) จึงควรให้ความระมัดระวังในการใช้ โดยไม่ควรร่างสัมผัสผิวหนัง)

การเตรียมสารละลายบางชนิดที่ใช้ในการทดลอง

1. Potassium sodium tartrate- CuSO_4 reagent :

-ละลาย sodium carbonate 20 g. ในน้ำกลั่น 960 ml. แล้วเติม 3 N sodium-hydroxide ลงไป 35 ml. ผสมให้เข้ากัน ==> " สารละลาย A "

-ละลาย $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ 1 g. ในน้ำกลั่น 100 ml. ==> " สารละลาย B "

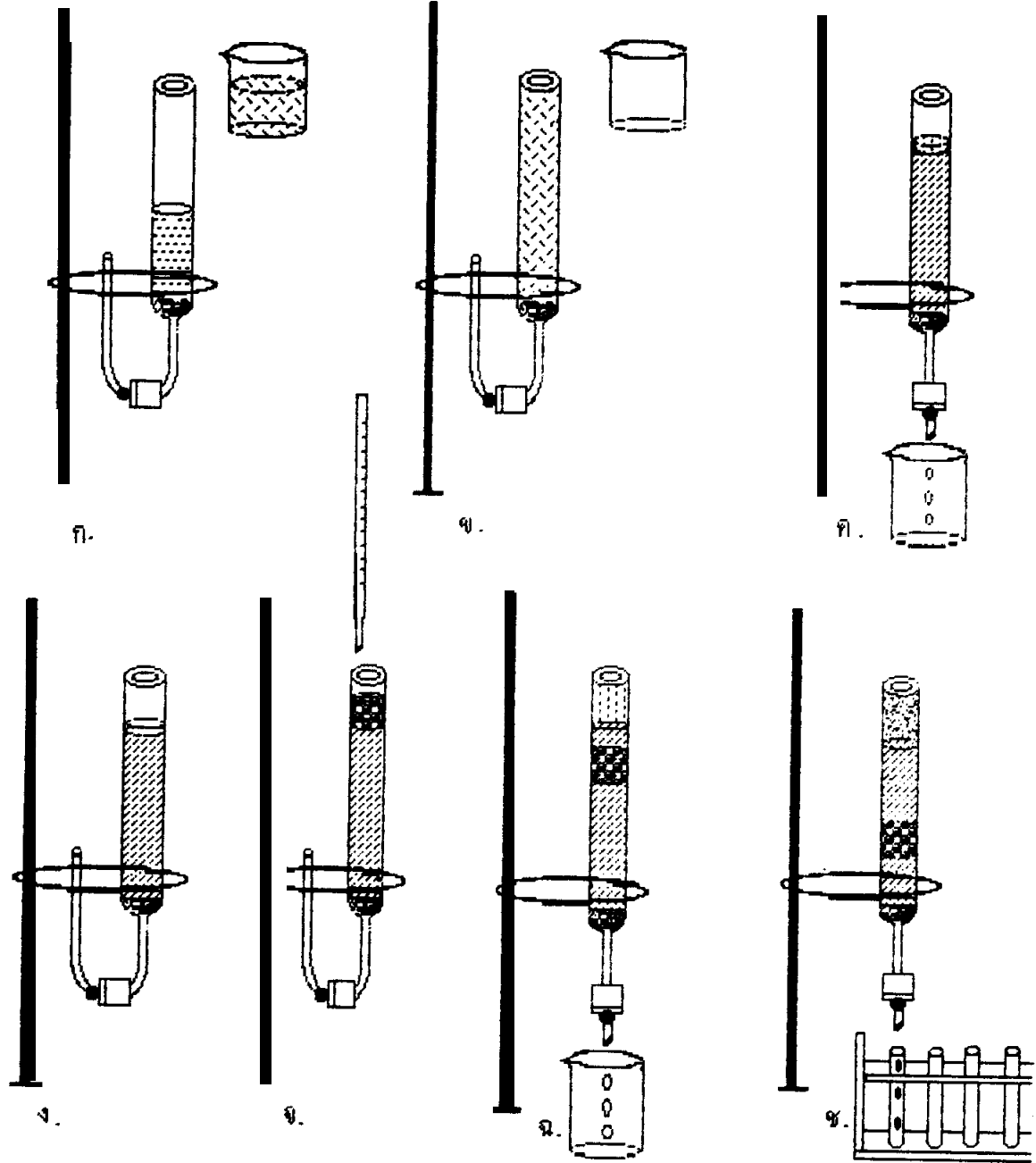
-ละลาย potassium sodium tartrate 2 g. ในน้ำกลั่น 100 ml. ==> " สารละลาย C "

-นำสารละลาย B 2.5 ml. ผสมกับสารละลาย C 2.5 ml. จากนั้นจึงเติมสารละลาย A ลงไป 250 ml. ผสมให้เข้ากันและใช้ทันที

2. DAB solution :

-ละลาย trizma base (Tris) 6 g. ในน้ำกลั่น 500 ml. 1.lk HCl conc. ปรับให้ได้ pH 5.0 เติมน้ำกลั่นให้มีปริมาตร 1000 ml. => " สารละลาย Tris "

-ละลาย diaminobeneidine hydrochloride 0.02 g. ในสารละลาย Tris 250 ml. ก่อนใช้งานจึงเติม 0.4 ml. ของ Hydrogen peroxide ลงไป ผสมให้เข้ากันใช้ทันที

รูปที่ 5.1 แสดงการเตรียม column

รายงานผลการทดลองเรื่อง การสกัดแยกโปรตีนจากพืชบางชนิด

ชื่อ 1. _____ รหัส _____

ชื่อ 2. _____ รหัส _____

ชื่อ 3. _____ รหัส _____

ชื่อ 4. _____ รหัส _____

กลุ่มที่ _____ Section/วันที่ทำการทดลอง _____ เวลา _____

ห้องที่ทำการทดลอง _____

อาจารย์ผู้ควบคุม 1. _____

2. _____

ตอนที่1 ผลการสกัดแยกและตกตะกอนโปรตีนจากพืช

น้ำหนักของพืชตัวอย่าง _____ กรัม _____ g.

ปริมาตรของ crude extract _____ ml.

ปริมาตรของ crude extract ที่นำมาตกตะกอน _____ ml.

ปริมาตรของ acetone precipitate ที่ละลายใน buffer _____ ml.

ตอนที่2 ผลการทำโปรตีนบริสุทธิ์ขึ้นโดยวิธี chromatography ชนิด _____

ปริมาตรของสารละลาย acetone precipitate นำมาแยก _____ ml.

ปริมาตรของแต่ละ fraction ที่ได้จาก column _____ ml.

ค่า OD₂₈₀ ของ fraction 1 = _____

2 = _____

3 = _____

4 = _____

5 = _____

6 = _____

1 = _____

ตอนที่ 3 ผลการตรวจหาและเปรียบเทียบปริมาณโปรตีนและ peroxidase activity, %yield และ purification fold จากที่สกัดได้และทำให้บริสุทธิ์ขึ้นในแต่ละขั้นตอน

สาร	OD ₆₅₀ /ปริมาตรสาร	ปริมาตรทั้งหมด	ปริมาณโปรตีนทั้งหมด
น้ำกลั่น	/ ml.	ml.	mg.
โปรตีนมาตรฐาน	/ ml.	ml.	mg.
Crude extract	/ ml.	ml.	mg.
Acetone precipitate	/ ml.	ml.	mg.
Fraction 1	/ ml.	ml.	mg.
Fraction 2	/ ml.	ml.	mg.
Fraction 3	/ ml.	ml.	mg.
Fraction 4	/ ml.	ml.	mg.
Fraction 5	/ ml.	ml.	mg.
Fraction 6	/ ml.	ml.	mg.
Fraction 7	/ ml.	ml.	mg.

สาร	OD ₄₆₅ /ปริมาตรสาร	ปริมาตรทั้งหมด	ปริมาณ act.ทั้งหมด
น้ำกลั่น	/ ml.	ml.	units
peroxidaseมาตรฐาน	/ ml.	ml.	units
Crude extract	/ ml.	ml.	units
Acetone precipitate	/ ml.	ml.	units
Fraction 1	/ ml.	ml.	units
Fraction 2	/ ml.	ml.	units
Fraction 3	/ ml.	ml.	units
Fraction 4	/ ml.	ml.	units
Fraction 5	/ ml.	ml.	units
Fraction 6	/ ml.	ml.	units
Fraction 7	/ ml.	ml.	units

สาร	ปริมาณact. ทั้งหมด	ค่า %Yield	ปริมาณโปรตีน ทั้งหมด(mg.)	ปริมาณ sp.act.	ค่าFold
Crude extract					
Acetone precipitate					
Fraction 1					
Fraction 2					
Fraction 3					
Fraction 4					
Fraction 5					
Fraction 6					
Fraction 7					

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า OD₂₈₀ และลำดับที่ของ fraction ต่างๆ ที่ออกมา
column (_____) และความสัมพันธ์ระหว่างค่า OD₄₆₅ และลำดับที่ของ fraction
ต่างๆ ที่ออกมา (_____)

วิธีคำนวณ (โดยใช้สารส่วนของ acetone precipitate เป็นตัวอย่าง)

สรุปและวิเคราะห์ผลการทดลอง

คำถาม

1. ในการทดลองมีการใช้ chromatography แบบใด ให้อธิบายหลักการสั้น ๆ
2. จุดประสงค์ของการใช้ phosphate pH 5.5 เพื่ออะไร สอดคล้องอย่างไรกับ resin ที่บรรจุใน column ที่ใช้ในการทดลอง
3. 0.03 M NaCl ใช้ทำอะไร สามารถใช้สารประเภทอื่นแทนได้หรือไม่
4. โบรดินที่ตกตะกอนด้วย acetone เสียสภาพหรือไม่ ให้อธิบายสั้น ๆ

5. ปฏิบัติการหาปริมาณ protein ดังที่ดำเนินการทดลองด้วยการใช้ OD₂₈₀ และ OD₆₅₀ แตกต่างกันอย่างไรร

6. เหตุใดระหว่างสกัดสารจึงต้องทานที่เย็น

7. จากขั้นตอนสุดท้าย ถ้านักศึกษาไม่ใช้ chromatography ชนิด ion-exchange ในการทำให้บริสุทธิ์ขึ้น นักศึกษาจะเลือกใช้ chromatography แบบใด 1 ข้ออธิบายพร้อมทั้งบอกขั้นตอนในการทำพอสังเขป

8. จากการทดลองสกัดโปรตีนที่เป็น enzyme ในบทนี้ นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้งาน
ในโรงงานหรืออุตสาหกรรมอย่างไรบ้าง ให้ยกตัวอย่าง enzyme ชนิดอื่นที่นักศึกษาคิดว่า
สำคัญ